

Pre mnogo godina, u periodu mog velikog interesovanja za mistično, čula sam da postoji u blizini Kumanova (tada sam živela u Skoplju), jedna crkva pored koje se nalazi grob jednog sveca. Taj grob izgleda tako što je oko ploče groba sazidana jedna prostorija, tako da se u stvari grob nalazi u jednoj sobi. To je napravljeno tako, jer su ljudi uvideli svetost i posebnost tog mesta i počeli prespavljivati kod groba. Dešavala su se čudotvorna isceljenja, a mnogi su u snovima dobijali bitne životne poruke. Kako je to mesto bilo jako popularno i posećeno, trebalo je noćenje zakazati mesecima unapred. O grobu i o maloj crkvi kraj njega brinula se jedna monahinja, koja je živela sama u jednoj kući u blizini tog groba. Kako sam jako čeznula za nekim posebnim iskustvom, zakazala sam noćenje u Veliki petak, baš pred Uskrs. Zajedno sa još tri drugarice, nestrpljivo smo očekivale taj dan. I kada je došao taj veliki petak, naoružane čebićima i vrećama za spavanje i pune napetog očekivanja, odvezle smo se do te monahinje. Monahinja je bila jedna krhka ženica, tada preko sedamdeset godina, koja je oko sebe širila jednostavnost i blagost. Iako sam je u životu videla svega tri puta, mogu reći, da je ona jedan od mojih najznačajnijih učitelja. Susret s njom pokrenuo je u meni lavinu promena i iskustava. Nikada neću zaboraviti njene kristalno jasne oči, kao ni događaj koji je usledio. Monahinja nas je odvela do groba, zapalila nam sveće i kandilo i ostavila nas same. Kako je ploča groba od mermerna i jako je hladna, dobro smo se umotale u čebiće i vreće za spavanje i legle na tu mermernu ploču groba da spavamo. Iako sam u principu uvek dobro spavala, od uzbuđenja nisam odmah mogla da zaspim, a nisu mogle ni moje drugarice. Dugo smo pričale, dok nas san napokon nije savladao. Kada sam se ujutru probudila, želela sam da se setim sna koji sam sanjala, da bih odmah mogla da ga protumačim (tada sam se između ostalog jako zanimala za snove i njihova značenja, radeći po jednoj američkoj psihoterapeutskoj metodi). Ali, za divno čudo, ja koja sam uvek do detalja pamtila svoje snove, znala i tumačila simbole, sada nisam mogla tačno da se setim šta sam sanjala, a i to nešto čega sam se sećala nikako nisam mogla da protumačim. Bila sam vidno neraspoložena i razočarana. Toliko sam se nadala nekom izuzetnom iskustvu, a ono ništa, mislila sam tada. Zatim nas je monahinja povelu u crkvu, koja se nalazila kraj samoga groba. Rekla nam je da malo pričekamo i da će ona otići po popa u selo, da ga dovede i da on održi molitvu. Posle pola sata, vraća se ta krhka ženica i kaže nam: „Znate, pop ne može na žalost da dođe, jer kolje svinju, ali ja se ionako molim u ovo doba, pa ako želite, pridružite mi se“. Mi smo sve četiri zinule od čuda i u istom momentu nas je obuzela ljutnja. Kako je Uskrs jedan od najvažnijih pravoslavnih praznika, i molitve oko Uskrsa, kada je i vreme Velikog posta, bile jako značajne, nisam mogla da zamislim da jedan pop zbog klanja svinje za sutrašnji uskršnji ručak, odbije da održi molitvu. Mi smo odmah počele naglas da osuđujemo popa, da to nije u redu, kakav je to pop... Ali monahinja je bila jako mirna, nijedan atom njenog bića nije odavao ljutnju ili prekor. Samo je rekla: „Znate šta deco, i pop je samo čovek. Imao je toliko mnogo posla zadnjih dana, i eto ostalo mu je klanje svinje za danas. Hajde, ako hoćete dođite sa mnom da se zajedno pomolimo.“ Mi smo se sve u čudu pogledale i pošle za monahinjom u crkvu. Kada je ona počela da se moli i peva, njen predivan nežan glas je odmah došao do mog srca i počeo topiti svo trenutno nezadovoljstvo i ljutnju. Jedan divan osećaj smirenosti i pomirenosti sa svetom počeo je da se širi kroz moje telo. To su bili trenuci božje milosti. Osećaj ljubavi i duboke povezanosti sa monahinjom, sa mojim drugaricama, sa ikonama u crkvi, sa podom, sa zidovima, bio je sve jači i jači i negde više nije ni bilo podela, mene nije bilo, sve je bilo jedno, puno i prazno, trenutak i večnost... I to je trajalo, ne znam koliko, jer više nije bilo ni vremena.

Kada smo izašle iz crkve, sve je bilo isto, a ipak drugačije. Sunce je za mene nekako drugačije sijalo, a boje su mi bile intenzivnije. Crkva se nalazila na jednoj uzvišici, odatle se mogao videti dobar deo okolnih poljana i brežuljaka, koje je proleće već obuklo u svoje najlepše boje. Miris ranog prolećnog jutra ulazio je u moje nozdrve, a blagi povetarac nam mrsio kosu. Monahinja, sva ozarena, podigla je ruke uvis i sa gotovo dečjim ushićenjem rekla:

„Pogledajte ovu divnu prirodu, vidi, vidi ovaj cvet, kakvo je to čudo prirode, kako je sve ovo stvoreno.“

Sagnula se do jednog cveta, nije ga otkinula, već je počela da posmatra njegove latice, tučak, njegove boje i naglas mu se divila. Jedna muva je proletela u tom trenutku i ona je rekla:

„Ah, te muve, i one su stvorene iz nekog razloga. Ja se već duže vremena molim da ih zavolim, a još uvek mi to ne uspeva. Mnogo mi prave štetu kod sira. Kako sama pravim sir, one su se toliko navadile na mleko, tako da mnogo puta celo zasireno mleko moram da bacim, jer nađem po nekoliko muva u njemu. Ali eto, molim se

bogu nekoliko puta na dan, još su mi samo muve ostale da ih zavolim, nadam se da će bog uslišiti moje molitve.“

To je rekla sa jednom takvom dečjom jednostavnošću i naivnošću, da sam je ja u čudu gledala i upitala:

„Zar se ni na koga nikada ne naljutiš, osim na muve?“

„Ranije sam se više ljutila, i sada se naljutim, ali me brzo prođe, osim eto na muve, na njih se baš često naljutim.“- odgovorila je sa blagim smeškom.

Ispričala nam je da se posle smrti muža sama brinula o deci i kada ih je izvela na put, zamonašila se. Deca, sada već odrasli ljudi, retko su je posećivali, ali ona ih razume, puno su zauzeti, imaju svoje porodice, čuje se s njima telefonom i srećna je ako je njima dobro. Sa svojih sedamdeset i više godina, sama se brinula o kući, o malo stoke i kokoši, o bašti, spremala drva za ogrev, starala se o crkvi i grobu sveca, a uvek je imala i spremne sobe za ljude koji su izdaleka dolazili i želeli da posete grob sveca, ali nisu iz nekog razloga mogli da prespavaju na grobu, već su spavali kod nje u kući. Ustajala je svakog dana u četiri sata ujutro, molila se, a zatim obavljala sve poslove.

Podstaknuta tim razgovorom, upitala sam samu sebe:

„Šta i koga ti Sonja još u životu ne podnosiš, na koga se ljutiš, koga okrivljuješ?“ Počeli su mi izlaziti pred očima razni prizori, situacije, ljudi... Moj spisak je tada bio dugačak.

Koliki je Vaš spisak?

Ta monahinja je uvek bila u toj energiji ljubavi. Modernim rečnikom to stanje ljubavi nazivamo poljem čiste svesnosti. A u Kvantnoj Transformaciji to odašiljanje ljubavi nazivamo kvantnim talasima.

„Seminar Kvantne Transformacije? Jednostavno i slobodno! Oslobođenost od strogih pravila, što vodi većem efektu. Osećaj jedinstva. Talasi energije, koji me ljuljaju i transformišu. Osećaj lakoće.“

S.N. dipl. ekonomista

U suštini i jeste sve tako jednostavno. Ali kako doći do te jednostavnosti?

Trebalo mi je dosta vremena da shvatim da je život misterija i da je uvek pun iznenađenja i da ga mi u stvari ne možemo shvatiti i ne možemo kontrolisati. A šta je onda tu jednostavno? Jednostavnost se sastoji u tome da to prihvatimo i da shvatimo da jedino što možemo da uradimo je da povećavamo našu svesnost.

Sa povećanjem svesnosti dolazimo bliže sopstvenoj suštini i tada živimo lakše i opuštenije. Tada počinju da nam se ostvaruju želje. Ostvaruju se, ali ponekad na drugačiji način od onoga kako smo to ranije zamišljali.

Kada smo već kod želja, postoje mnogi pravci koji nas uče kako da ostvarimo naše želje i dobijemo upravo ono što stvarno želimo. Naš zadatak na ovoj planeti je da budemo srećni i veseli i da širimo ljubav. Tako postoje afirmativne rečenice, tehnike ponavljanja ili pak zapisivanja pozitivnih afirmacija, kao i tačna uputstva za naše narudžbine Univerzumu.

Ali i pored toga, mnoge želje nam se ne ispunjavaju. To ne znači da svi ti metodi nemaju svoju delotvornost. I te kako imaju. Ali sve zavisi od našeg individualnog stanja. Sve zavisi od onog dela koji nije osvešćen, u kome se kriju naša ubeđenja, osećanja i neintegrisana iskustva.

Na primer, jedna tridesetogodišnja žena može uporno da ponavlja: Ja sam uspešna i bogata. Ja sam uspešna i bogata... ali ako je njena podsvest puna raznih traumatičnih iskustava, ta želja ne može ići u ostvarenje. Na primer, u njenoj se kući stalno loše govorilo o bogatim ljudima, tako da su u njenoj podsvesti stvoreni fiksirani stavovi i ubeđenja: Bogatstvo je zlo, ili pak Bogate niko ne voli. Ti podsvesni stavovi imaju veću moć od pozitivno izgovorenih afirmacija, zato što su oni stalno tu, odašilju neprekidno svoju energiju i tako formiraju realnost te mlade žene.

A tu može biti i neko „nasleđe“ predaka, na primer njen deda po majci je bio jako bogat, ali su ga ubili razbojnici i oduzeli mu blago, tako da je njena baka stvorila stav “Bogatstvo je prokletstvo“ i prenela ga (normalno nesvesno) na svoju ćerku, odnosno njenu mamu, a ona ga pak prenela opet nesvesno na svoju

kćerku, tako da ona može ne hiljadu, već deset hiljada puta u danu da ponavlja svoju pozitivnu afirmaciju, ali želja joj se neće ostvariti. Kako će njena podsvest dozvoliti da bude uspešna i bogata, kada duboko u njoj postoji ubeđenje da biti bogat je opasno, a tu je naravno ukomponovan i strah, tako da se ceo njen sistem „bori“ protiv toga da bude uspešna i bogata, jer mu tada zapravo sledi smrt, uništenje.

A da ne govorimo o iskustvima s kojima se ta mlada žena rodila, koja je možda donela sa sobom iz nekih prethodnih života.

Ta ubeđenja ili fiksirani stavovi, koji upravljaju našim životima mogu se stvoriti u prenatalnom periodu, u momentu rođenja, u ranom detinjstvu... Na primer čovek je rođen jednim veoma teškim porođajem, sa pupčanom vrpcom oko vrata. U toku svog rađanja doživeo je ogroman strah, jer svaki je pokret prouzrokovao jake bolove usled stezanja pupčane vrpce oko vrata. Nije se osećao bezbedno u utrobi svoje majke, hteo je napolje, a i tamo je bilo opasno, svaki pokret je bio opasan. I tako je on stvorio stav: Biti miran, ne pomerati se, ili Bezbedan sam samo ako se ne pokrećem. I tako celog života nije spreman ni za kakav poduhvat, jer u njegovoj podsvesti veća aktivnost i preduzimanje bilo kakvih akcija je jednaka smrću. On nije zadovoljan nekim situacijama u svom životu, ali se ne pomera, ništa ne menja, jer pokret znači smrt, tako barem kaže njegova podsvest. Znači, stav „biti miran, ne pomerati se“ koji mu je u početku života spasio život, dvadesetak godina kasnije deluje na njega sasvim destruktivno.

Fiksirani stavovi i naša ubeđenja su naši nesvesni programi, koji u velikoj meri diktiraju naš život. Fiksirani stavovi se formiraju u ranim životnim periodima, u prenatalnom periodu, u momentu rađanja, a neke i donosimo u ovaj život kao stavove naše porodice, naših predaka ili naših prošlih života. Mnogi metodi govore o tome kako negativne stavove treba osvestiti i pretvoriti ih u pozitivne. Šta su negativni, a šta su pozitivni stavovi?

Ako neko ima stav:

„Ja sam dobar čovek“, da li je to jedan pozitivan stav, koji kao takav može doneti samo dobro u životu?

Evo jednog primera koji mi je ispričao jedan moj učitelj:

Jedan dečkić je bio veoma ponosan na svog oca, bogatog i cenjenog trgovca. U varoši u kojoj su živeli, dok je s tatom prolazio ulicama, svi su se s poštovanjem i uvažavanjem obraćali njegovom tati. Negde je u podsvesti mali dečak dobio stav „Ja sam dobar čovek“. I taj stav mu je u jednom delu života donosio lepe i prijatne stvari. Taj mali dečak je postao odrastao čovek. I dalje je bio dobar čovek, tako da je mnogima pozajmljivao novac, a ljudi mu ga nisu vraćali, a on nije mogao nikome da kaže da mu vrati novac, jer negde duboko u sebi bio je dobar čovek, a dobri ljudi se ne zameraju drugima. I tako, počeo je i sam da zapada u dugove. Njegova žena je imala ljubavnika, nije mogao ništa dajoj kaže, jer on je dobar čovek, a dobri ljudi se ne svađaju. Propadao je sve više i više, ali važno je bilo da je i dalje dobar čovek.

U principu nijedan stav nije koristan, posebno ne dok još nije osvešćen. Nema dobrih i loših stavova. Svaki stav je ipak stav, on nas sprečava da živimo svoju suštinu. Osloboditi se od fiksiranih stavova, znači povećati do te mere svesnost, da možemo reći: U redu, sada se osećam tako i tako ili reagujem onako, iz kog stava to radim? Umetnost je svesno menjati stavove i ne lepiti se za njih. To znači biti slobodan i živeti svoju suštinu.

Ovakva i slična objašnjenja daju neke psihoterapeutske ili pak neke ezoteričke škole. Ima još bezbroj drugih objašnjenja, na primer postoji tvrdnja da postoji jedna univerzalna krivica, koja je nastala samim nastajanjem univerzuma, i da svaki čovek, u saglasnosti sa svojom ličnom karmom nosi jedan deo te univerzalne krivice. Uostalom priču s krivicom su jako dobro iskoristile i neke religije, držeći ljude u pokornosti, inicirajući strah. Znaite ono: ako ne budeš bio dobar, bog će te kazniti... Krivica i strah su dva veoma dobra oruđa manipulacije čovečanstva.

I čovek može trčati od terapeuta do terapeuta, tražeći uzroke svojih problema i u zavisnosti kod kog terapeuta ode ili u zavisnosti od toga kojoj školi terapeut pripada, dobiće različita objašnjenja za svoje nevolje. Na primer: da, roditelji su me stalno kritikovali i radi toga imam nedovoljno poverenja u samoga sebe. Za sve su krivi moji roditelji i način njihovog vaspitanja! Zatim ode kod drugog terapeuta i dođe do zaključka: Moja je majka bila jako nervozna dok je bila trudna sa mnom, nije bila sigurna da li me želi roditi i evo zato sam ja stalno nervozan, osećam se nevoljeno i grickam nokte. Posle toga počne da se zanima svojim precima i dozna da je njegov pra-pradeda bio razbojnik i zlostavljao ljude, i da je ta loša karma prešla i na njega, tako da je to uzrok njegovih životnih nevolja. A zatim ode kod nekoga gde doživi proširena stanja svesti i seti se svojih prošlih života i „dozna“ da su njegovi sadašnji roditelji bili u nekom prošlom životu njegova deca, koju je on stalno tukao i zlostavljao i da evo sada u ovom životu on u stvari plaća kaznu tog prošlog života. I kada se zasiti terapeuta, počne da odlazi kod energoterapeuta i iscelitelja. Jedni mu kažu da nosi neki entitet na leđima, koji je u stvari duh njegove pokojne babe, i zato ima taj bol u leđima. Drugi mu pak kaže da je mesto na kome spava jako nepogodno zbog podzemnih voda i negativnih kosmičkih zračenja i da pod hitno mora da promeni sobu u kojoj spava, a najbolje je da promeni i stan. I zatim ode kod vidovnjaka, koji mu kaže da je za sve njegove nevolje kriva majka njegove bivše devojke, koju je on ostavio. Ta žena mu pravi stalno neke magije, koje mu samo taj vidovnjak uz veliki napor može skinuti....

I tako dalje...

I sada sve to može da zvuči malo depresivno. Čovek može reći: Pa šta ja sada mogu da uradim? Da, nosim lošu karmu od mojih predaka, nosim i karmu svojih prethodnih života, imam traume iz detinjstva itd...

Postavlja se pitanje da li je u stvari uopšte moguće naći izvor problema? Postavlja se i pitanje da li uopšte ima svrhe tražiti izvor problema? Ako se počne čeprkati po svakom deliću ovog i prethodnih života, ceo jedan životni vek nam neće biti dovoljan prisećati se i obrađivati pojedine događaje i teme.

Čovek se tu pita šta je uopšte moguće da se promeni u životu i da li je uopšte moguće da se nešto promeni u životu? U suštini moguće je promeniti samo svesnost. Povećanjem svesnosti možemo menjati svoj život. Osveščivanjem sopstvenih ubeđenja i fiksiranih stavova i njihovom transformacijom, menjamo svoju matricu.

Da se vratimo na pozitivne afirmacije.

One mogu biti jako dobre za rad na sebi. Ukoliko neko nema puno traumatičnih iskustava ili su ta iskustva već dobro obrađena i integrisana, i ako uz to nema karmičkih i raznoraznih drugih balasta, može jako puno i veoma brzo da prosperira od pozitivnih afirmacija. Ukoliko neko i pored primenjivanja različitih tehnika pozitivnog mišljenja ne može da postigne samoostvarenje, tada to može biti pokazatelj da mu treba neki metod za dublji rad na sebi.

Metod Kvantne Transformacije može proizvesti duboke promene, bez dugotrajnog kopanja tražeći uzroke problema.

### Teoretsko objašnjenje kvantnih talasa

Osnova Kvantne Transformacije je čista Svesnost.

To je apsolutni prostor, u kome se sve dešava.

U Kvantnoj transformaciji se primenjuje Metod-2-tačke, koji je jedan veoma stari metod isceljenja, a koji svojom jednostavnošću i velikom efektivnošću ponovo osvaja svet.

Metod-2-tačke svoje korene vuče iz hiljada godina starog spiritualnog učenja Huna, a ponovo su ga nezavisno jedan od drugog „otkrili“ i dalje razvili Dr.Richard Bartlet (*Matrix Energetics*), Dr. Frank Kinslow (*Quantum*

Entrainment), a veliki doprinos u njegovom razvitku je dao i Andrew Blake (*Quanten Bewusstseins Transformation*).

Kod ovoga metoda radi se najjednostavnije rečeno, o praktičnoj primeni Kvantne fizike. U Kvantnoj fizici se govori o dualizmu talas-čestica. Najsitniji oblik materije – kvant, može da bude čestica ili talas, u zavisnosti od načina posmatranja.

Moderna nauka, ili kvantna fizika, se sve više sreće sa duhovnošću i potvrđuje ono što su stare kulture pre više hiljada godina znale: *ceo Univerzum je jedna neraskidiva Celina*. Sva materija je u stvari energija i svi elementi su ujedinjeni u toj celini ili energiji.

Naše fizičko telo kao i naša fizička realnost su u stvari energija ili svetlost i informacija.

Kvantna matrica (*Matrix*) je jedno *biološko informativno polje ili kvantno polje* i diktira našu realnost. Ona sadrži naše misli, osećanja i životne scenarije. Mnogi ljudi nose u sebi nesvesna uverenja, koja ih sputavaju da žive život ispunjen radošću, srećom, zdravljem i obiljem. Možda nismo uspešni jer podsvesno sedi u nama stav „Ko visoko leti, nisko pada“, ili pak imamo nezadovoljavajuće veze jer imamo podsvesni stav „Ljubav je patnja“, ili pak nismo zadovoljni svojom finansijskom situacijom jer imamo stav „Novac je prljav“.

O svemu ovome govore mnogi psihološki metodi i daju različite načine za prevazilaženje ovih stanja. Uz pomoć QT-a moguće je mnogo brže transformisati ova nesvesna uverenja, što dovodi do promene naše realnosti.

Biološko objašnjenje ovog metoda je, da u času dobijanja „kvantnih talasa“ nervni sistem spontano ulazi u jedno stanje, gde se ruše stara i rađaju nova neuralna povezivanja.

*„Najveća tajna je melodija po kojoj kvanti plešu“ – Andreas Tencer*

### Energija srca

Kao što smo već rekli, osnova Kvantne Transformacije je čista Svesnost. A šta je u stvari čista svesnost?

*„Čista svesnost je čista ljubav“ – Dr. Frank Kinslow*

Elektromagnetno polje srca je najjače polje u telu.

Ono je oko 5000 puta jače od polja mozga.

Energija srca ne samo što prolazi niz svaku ćeliju tela, već zrači i izvan toga.

Mi komuniciramo s univerzumom jezikom srca, jezikom osećanja, koja nosimo u našem srcu.

Ukoliko osećamo zahvalnost, poštovanje, mir i ljubav u srcu, tada se stvaraju jaki signali, koji imaju povoljan uticaj ne samo na mozak i celo naše telo, već i na našu okolinu.

Kada u srcu vlada zahvalnost, mir i ljubav, tada imamo osećaj da smo povezani sa celim univerzumom, da je sve jedno. To je osećaj jedinstva i taj osećaj ćemo koristiti u primeni Metoda-2-tačke.